44
13 Haziran 1978

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE YIL: 3 fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

TÜM ÇALIŞANLARA SENDİKA!

Sendikal Haklar Kamu Görevlilerinin Acil Talebidir

Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) genel kurulu geçen hafta Cenevre'de çalışmalarına başladı. 160'ı aşkın ülkeden işçi, işveren ve devlet temsilcilerinin katıldığı bu dönem Genel Kurulunun gündemindeki en önemli madde şudur: Üye ülkelerde işçi statüsünde olmayan tüm kamu personeline (öğretmenlere, memurlara, teknik elemanlara, hatta subay ve polislere) toplusözleşme ve grev yetkisine sahip sendikal hakların tanınması ve bu hakkın tüm ülkelerde Anasaya konulmasıdır.

Bilindiği gibi, ülkemizde de sayıları 1 milyonu bulan geniş memur, öğretmen, teknik eleman vb. kitlesi grev, toplusözleşme ve sendika hakkından yoksundurlar ve bu doğal demekratik hak için mücadele etmektedirler. Çalışma Bakanı Bahir Ersoy İLO toplantısına gitmeden önce verdiği demeçte, bu hakkın sağlanması için Anayasa değişikliği gerektiğini söylemiştir. Oysa Anayasa değişikliği Parlamentonun üçte iki oylarıyla gerçekleşebilir. Bu ise şimdiki Parlamento aritmetiğinde mümkün değildir.

HÜKÜMET BU HAKKI KARARNAME İLE SAĞLAYABİLİR

Bir Anayasa değişikliği yapılmadan da bu hakkı kamu personeline tanımak mümkündür. Çünkü işçi - memur ayırımı sorunu Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenir. Bugün memur statüsünde olan kamu görevlilerinin bir kararname ile işçi sayılması halinde, bir milyon civarındaki bu emekçi kitlesi sendikal haklarına kavuşacaklardır.

Kamu personeline tam sendika hakkı tüm emekçilerin çıkarlarını yakından ilgilendiren ortak bir sorundur. Kamu görevlilerinin bu en doğal haklarına kavuşmaları için mücadelede tüm emekçilerin başta gelen görevleri arasındadır.

TSİP 5.YILINDA

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Kuruluşunu Sendikal Haklar Kampanyası İle Birlikte Kutluyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, işçi sınıfımızın sendikal haklar için mücadelesinin önemli bir kilometre taşı olan 15/16 Haziran'daki kuruluş yıldönümünü, 7 ilde yapılmakta olan «Sendikal Haklar Kampanyası» ile birlikte kutlamaktadır.

İşçilerin sendika seçme hakkının, gizli oy açık sayım esasına dayanan referandumun gerçekleştirilmesi, iş yasasının 13., 17. ve 24. madeleri gibi tüm anti demokratik maddelerinin kaldırılması, işverenlerin insafına bırakılan işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili yönetmeliklerin uygulattırılması ve iş cinayetlerinin son bulması, grevlerin hiçbir şekilde ertelenememesi, lokavtın yasaklanarak suç sayılması, tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların sağlanması için yürütülecek kampanya Gaziantep'de açılmış bulunmaktadır. TSİP'nin Kuruluş ve Sendikal Haklar Kampanyası Haziran ayı içinde Kayseri, Sakarya, Trabzon, Ankara ve Adana'da yapılacak kitle toplantıları ile devam edecektir.

SÖMÜRÜ VE BASKIYA KARŞI BİRLEŞELİM

İşçilerin ve tüm emekçilerin Birliği, Mücadele ve Dayanışma günü olan 1 MAYIS'lardan başka Türkiye emekçi tarihinde 15 - 16 Haziran'ın da özel bir yeri vardır. Ülkemizde emekçi halk hareketi her yıl daha güçleniyor, daha bilinçleniyor. Halk güçlerimizin sömürüye ve baskıya karşı birliği her geçen gün daha gelişiyor ve yığınları kucaklıyor. Daha güçlü olmak için daha çok birleşmek, sımsıkı kenetlenmek ve sürekli olarak örgütlenmek, bugün halkımızın en ivedi görevidir.

eğitim kurumlarında faşistler temizlensin

Hükümetin Bu Konudaki Kararsızlığı Faşist Güçlerin Cüretini Arttırıyor

Gizli - açık faşist mihrakların maşası ülkücü komando öğrenciler yurdun dört bir yanında sürekli olay çıkarıp cinayetler işlemekte, mezhep ayrılığını kışkırtarak ortalığı karıştirmaktadırlar. Olayların, özellikle, faşistlerin yuvalandıkları Eğitim Enstitülerinden kaynaklandığı dikkati çekmektedir. Son iki hafta içinde faşist öğrenciler İstanbul Ortaköy, Aydın Ortaklar, Bursa, Erzurum, Sivas ve Bingöl Eğitim Enstitülerinde çeşitli bahanelerle olaylar yaratıp cinayetler işlemişlerdir. Bununla da kalmamışlar, taşkınlıklarını enstitülerin ötesine taşırmışlardır. Şehir merkezlerinde, özellikle ilerici Alevi yurttaşların oturdukları mahallelerde terör estirmeye çalışmışlardır.

Ülkücü komandolar birçok yerde polisten, hattâ mülkî âmirlerden kimi açık, kimi gizli yardım görmektedirler. Birçok yerde MC döneminde atanmış polis ve idare yöneticilerinin hâlâ yerlerinde olmalarının da bunda dahli vardır.

Ayrıca Millî Eğitim Bakanlığı, Eğitim Enstitülerine giriş sınavlarını iptal eden Danıştay kararına rağmen Enstitülere kanunsuz olarak sokulmuş faşistleri hâlâ yerlerinde barındırmakta ısrar etmektedir. Bu da faşistlerin cüretini arttırmaktadır. Sırtlarını mahallî gericiliğe, idare-i maslahatçılara, ya da aktif faşizm işbirlikçiliğine dayayan faşistler, enstitüleri tüm ilerici, demokrat, yurtsever halk kesimleri üzerine saldırı üssü olarak kullanmaktadırlar.

Bu duruma en kısa zamanda son verilmelidir. Başta Enstitüler olmak üzere tüm eğitim kurumları faşistlerden temizlenmelidir. Bunun için bu öğrencilerin çıkarılmasını öngören Danıştay kararları uygulanmalıdır. Emniyet teşkilâtı âcilen demokratikleştirilmelidir. Bu olayların esas kaynağı olduğu herkesçe bilinen Ülkü Ocakları ve MHP kapatılmalı, faşizm işbirlikçisi gerici siyasilerin de üzerine yürünmelidir.

gerçek durum

15-16 Haziran ve Halk Güçlerinin Birliği

15 - 16 Haziran işçi sınıfı mücadelesinde önemli bir tarihtir. 1970 yılında sendikal hakların kısıtlanması girişimlerine karşı İstanbul'da yüzbinlerce işçi direnişe geçmiş, iki gün süren yürüyüşlerle bu kısıtlamayı protesto etmişlerdi.

İşçi hareketi öylesine etkili olmuştu ki, bu kanunun çıkarılmasından yana olan Halk Partisi bile direnişten sonra tavrını gözden geçirme zorunluluğunu duymuş, kanunun iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuştu.

Böylece işçi sınıfımız elle tutulur bir şekilde sınıf birliğinin gücünü görmüş ve göstermiş oldu.

Bugün ülkemizde genel demokratik halk ve özgürlüklere bağlı olarak sendikal hak ve özgürlükler de kısıtlıdır. İş yasasının anti-demikratik hükümlerinin kaldırılması, lokavtın kanun dışı ilân edilmesi, tüm kamu personeline grevli, sendikalı sendikalaşma hakkı tanınması, sendika seçme özgürlüğü, işçi sağlığı ve iş güvenliğiyle ilgili yönetmeliklerin hayata geçirilmesi, grevlerin hiç bir makam tarafından ertelenememesi işçi sınıfımızın uğrunda mücadele ettiği sendikal hakların en temel olanlarıdır.

15 - 16 Haziran işçi sınıfı mücadelesinde önemli bir tarihtir. Çünkü işçi sınıfının **sınıf birliğinin** somutlandığı 15 - 16 Haziran direnişinin dördüncü yılında Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, kurulduğundan bugüne kadar, bir yandan sosyalizmin bayrağını yükseltirken, öte yandan demokrasi için uğraş veriyor. Tüm halk güçlerini faşizme, sömürü ve baskıya karşı birleştirmeye çalışıyor. Demokratik hakların önemli bir parçası olan sendikal haklar için mücadele ediyor.

İşte 15 - 16 Haziran 1978'de TSİP'in sendikal haklar için açtığı kampanya bu mücadelenin adımlarından biridir.

15 - 16 Haziran çalışmalarını işçilerin, köylülerin, aydınların **tüm çalışanların birliğinin güçlendirilmesi** noktasında yoğunlaştırmak en âcil görevdir.

Anayasa Mahkemesinin Kararı

Askeri Mahkemeler Sivilleri Yargılayamaz

Ama bu yüzden hapis yatanların yattıkları yanlarına kalıyor

Anayasa Mahkemesi sivil şahısların işledikleri iddia edilen bazı siyasî suçlardan ötürü askerî mahkemelerce yargılanmalarının Anayasaya ve hukuka aykırı olduğunu bildirmiş, bugüne kadar bunu mümkün kılan kanun maddesini iptal etmiştir. Söz konusu madde 12 Mart gerici faşist döneminde Anayasa değişiklikleri sırasında yürürlüğe konulmuştu.

Askerî mahkemelerde sanık avukatlarının tüm haklı itirazlarına rağmen, bu uygulama yıllardır süregelmiştir. Birçok sivil bugün Anayasaya ve hukuk ilkelerine aykırı olduğu ilân edilen bu madde yüzünden göz göre göre mahkûm edilip hapiste yatırılmıştır. Şimdi 12 Mart artığı bu anti-demokratik hüküm ve uygulamaya son verilmektedir, fakat daha önce yargılanıp hüküm giymiş olanlar iptal kararından yararlanamaktadırlar.

Anayasa Mahkemesinin bu kararı 12 Mart döneminde gerçekleştirilen Anayasa değişikliklerinin ve çıkarılan kanunların hukuk bilimine aykırı gerici niteliğini bir kere daha gözler önüne sermiştir. Ne var ki, bu uygulamaya son verilmesinin bugüne kadar gecikmiş olması da anlamlıdır. Çünkü demokratik kazanımlar için mücadelede demokrasi güçlerine düşen görevlerin tam anlamıyla yerine getirilemediğini göstermektedir.

Türkiye, Vietnam ve Küba İle Diplomatik İlişki Kurdu

Türkiye ile Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti arasında büyükelçilik düzeyinde diplomatik ilişki kurulmasına karar verilmiştir.

Ankara hükümeti, Küba Sosyalist Cumhuriyeti ile de büyükelçilik düzeyinde diplomatik ilişki kurmuş ve bunun bir meyvesi olarak iki ülke arasında bir ticaret anlaşması imzalanmıştır.

Ülkemizin devrimci ve ilerici güçleri, Ecevit hükümetinin Küba ve Vietnam ile diplomatik ilişki kurmasını olumlu ve doğru bir karar olarak karşılamışlardır. Bilindiği gibi, bundan önceki gerici iktidarlar —başta Demirel ve ortakları olmak üzere— buna bir türlü yanaşmamışlardır.

Ülkemizin iki sosyalist devlet olan Küba ve Vietnam ile büyükelçilik düzeyinde diplomatik ilişki kurmayı kabul etmesi, sözkonusu ülke halklarının çıkarlarına tümüyle uygundur.

Bir Nazi Savaş Suçlusu Daha Yakayı Ele Verdi

BREZİLYA'DA SAHTE KİMLİKLE YAŞAYAN FAŞİST KAATİL GIYABINDA İDAMA MAHKÛM EDİLMİŞTİ

İkinci Dünya Savaşında Polonya'daki «İnsan kümesi» toplama kamplarından birinde komutan vekilliği yapan bir Nazi savaş suçlusu Brezilya'da gerçek kimliği ortaya çıkarılarak yakalandı. Faşist kaatilin kumanda ettiği Sobibor toplama kampında bir milyon insan hayatını kaybetmişti.

İnsanlık düşmanı Nazilerin tekelci kapitalizme uşaklık uğruna işledikleri suçlar için şimdiye kadar çok az kişi hakettiği cezayı görmüştür. «Üstün Alman ırkı» uğruna Yahudileri ve başka milletlerin fertlerini acımasızca kitle halinde öldürenlerin çoğu kaçarak paçayı kurtarmış, ya da üç beş yıl hapis yattıktan sonra yeniden iadeyi itibar etmiştir.

İnterpol Yahya Demirel'i Bulamıyor

Yahya Demirel'in vergi borcundan ötürü Adana'daki fabrikası satışa çıkarıldı.

Adalet Bakanlığı'nın yaptığı açıklamaya göre «evrak sahtekârlığı ve döviz kaçakçılığı» suçlarından 17 ay hapse mahkûm olup yurtdışına kaçan Yahya Demirel, Uluslararası polis örgütü (İnterpol) tarafından bulunamamaktadır.

Bilindiği gibi, adi suçlardan dolayı aranıp da başka ülkelere kaçanlar, yakalandıkları takdirde kaçtığı ülkeye iade edilmektedirler. Bunun sağlanması için Adalet Bakanlığı İnterpol'a başvurmuş, ancak tüm aramalara rağmen Yahya Demirel henüz bulunamamıştır.

Diğer taraftan Yahya Demirel'in vergi borçları nedeniyle Adana'daki Akala Çırçır ve Pres fabrikası vergi dairesi tarafından satışa çıkarılmıştır. Demirel bu fabrikayı İskenderun'da askerliğini yaparken satın almıştı.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Yabancı Sermayeye Kapılar Büsbütün Açılmak İsteniyor

Emperyalizmin yerli ortakları, büyük sanayiciler ve iş adamları, ülkenin içine sokulduğu dar boğazdan kurtuluş yolunu Türkiye'nin kapılarını yabancı sermayeye büsbütün açmakta görmektedirler. Türkiye Sanayicileri ve İş Adamları Derneği (TÜSİAD) Genel Sekreteri Güngör Uras, ünlü DYO'nun sahibi Selçuk Yaşar, büyük sanayi çıkarlarının sözcüsü Ertuğrul Sossal gibileri bu yolda yoğun bir kamuoyu oluşturma çabası içine girmişlerdir.

Öte yandan Hürriyet ve Tercüman gibi gazeteler de yabancı sermaye propagandasının çığırtkanlığını yüklenmişlerdir. Hürriyet gazetesi Ecevit'in Almanya ziyareti sırasında «Almanlar Size Amerikayı aratmıyacağız diyorlar. Borçlarımızı erteliyorlar, yeni kredi açıyorlar, fabrika kurmayı ve borçla mal satmayı kabul ediyorlar» diye manşetler atmıştır. Tercüman'da ise yine o günlerde yayınlanan bir yazıda şöyle denilmektedir:

«İleri Alman optik tekniğinin aldığı Türkiye fotoğrafı budur. Tabii zenginlik... Hürriyet, demokrasi ve karma ekonomi... Her demokrasi ile yönetilen ülkenin güven kaynağı olan güçlü, yaygın ve tüketime yönelmiş bir orta sınıf, yani, sessiz fakat etkili çoğunluk.. Ortak Pazar ile organik ilişkiden doğan -özellikle ileri tarihlerde gelişme imkânları açık- ihracat potansiyeli. Üç kıtaya süratle ve düşük fiyatla ihracat yapabilecek coğrafi konum... Yetişmiş yönetici ve işçi.. Tecrübe kazanmış, yan sanayiini geliştirmiş, arzulu bir özel sektör.. Modern sanayiin kritik döneminin aşıldığı bir sanayileşme Düşük maliyetler.

Dünyanın az ülkesinin fotoğrafı bu kadar olumludur.

Ve o fotoğrafı nasıl hoyratça parçalıyoruz. Çok yazık.»

Bu arada işin ilginç yanı Başbakan Ecevit de gerek Almanya ve Belçika ziyaretinde, gerekse diğer uluslararası temaslarında. Türkiye'ye daha fazla yabancı sermaye gelmesini istediğini defalarca belirtmiştir. 7 Mayıs tarihli Hürriyet gazetesinde Ecevit'in AET yetkililerine «kapalı kapılar ardında» şu önerilerde bulunduğu bildirilmektedir: «AET'nin kalkınmamıza katkısı daha da genişletilmelidir. AET ülkeleri Türkiye'de daha çok yatırıma yönelmelidir. Ambargo kalksa da Türkiye'nin askeri yatırıma yarıyacak sanayi tesislerini AET ülkeleri kurmalıdır.»

Bunun hemen ardından sanayici Ertuğrul Soysal şu yolda bir demeç vermiştir:

«Her zaman söylediğimiz gibi, yabancı sermaye düşmanları ve yerli teknoloji fanatikleri boş lâf etmekten vazgeçmelidirler. Ecevit'in AET yaklaşımı, Türk ekonomik çevrelerinin büyük çoğunluğunun onayını almaktadır. Sorun şudur: Türkiye, AET özel sektör girişimcileri ve sermayesi ile ciddi bir işbirliği yapmaya kararlı mıdır?

Biz inanıyoruz ki, AET sermayesi ve bilgisini Türkiye'nin alt yapısı ve döviz kazandırıcı yatırımları için davet etmek ve ona kolaylık göstermek en akılcı yoldur.»

Oysa Devlet Planlama Teşkilâtı yine aynı sıralarda AET ile ilişkilerin ve yeni yabancı sermaye yatırımlarının Türkiye ekonomisinin çıkarlarına aykırı olduğunu resmi raporla hükümete bildirmişti. Buna rağmen yabancı sermaye çığırtkanlığını yapanların doğrudan doğruya sanayiciler ve onların yardakçısı burjuva basın olması işin iç yüzünü gözler önüne sermektedir.

Parababaları darboğazdan «kurtulma» adına Türkiye'nin tüm imkânlarını emperyalist yabancı sermayenin sömürüsüne peşkeş çekerek kendi çıkarlarını sağlama bağlamanın peşindedirler. Halkın «umudu» olarak iş başına gelen CHP yöneticileri ile hükümet olur olmaz onların onayını kazanan bir siyaset tutturmuşlardır.

SPOR

Futbol esas toplumsal görevi olan spordan saptırılıyor

Haziran başından beri dünyayı ilgilendiren bir olay var: Arjantin'deki Dünya Kupası finalleri...

Futbol, yüzyılımızın en yaygın sporlarından birisidir. Hem bizzat bu sporu yapanlar bir haylidir, hem de topladığı seyirci açısından futbol, muhakkakki dünyada ilk sırayı alır. Atletizm, yüzme, vb. gibi temel sporlardan olmayan futbolun bu ölçüde yaygın oluşunun sebepleri ne olabilir?

Bir kere futbolun sadece seyir açısından bile özellikle sınıflı toplumlarda kitlelere çekici gelmesi olağandır. Çünkü ortada karşılıklı mücadele eden *takımlar* vardır ve bu takımlardan birisini tutarak diğerine galip gelmesini istemek ve beklemek, kapitalizmin getirdiği tüm kötülüklere tepki duyan insan tarafından kolayca benimsenen bir tavır olmaktadır. Çelişkiler derinleştikçe ve bunalımlardan çıkmanın yolu bulunamaz oldukça, futbola rağbet daha bir artmakta, ezilen ve horlanan yüzbinler futbol maçları vasıtasıyla âdeta *rahatlatılmak* istenmektedir. Faşist diktatörlüklerin bulunduğu ülkelerde futbolun büyük yaygınlık kazanması ve dolayısıyla kitleselleşmesinin sonucu olarak bu ülkelerde futbolun gelişmesi boşuna değildir. Lâtin Amerika ülkeleri, Avrupa'da İspanya ve Portekiz bu gerçeği kanıtlayan örneklerdir.

Bugün özellikle emperyalizme bağımlı geri ülkelerde düzene duyulan tepkinin sömürücü ve baskıcı güçler tarafından bir ölçüde futbola kanalize edilmeye çalışılması —ve ne yalan söyleyelim, bunda da başarılı olunması— futbolun bir spor, dolayısıyla insani bir olgu olduğu gerçeğini unutturmamalıdır. Futbol da bir spordur ve insan sağlığının ve vücudunun gelişmesine katkısı olan bir spordur. Yeter ki gereğince ve bilimsel olarak ele alınsın. Ve bu yoldan daha sağlıklı ve güçlü insan nesillerinin yetiştirilmesi hizmetine koşulsun. Kapitalist ülkelerde olduğu gibi, bir çeşit *ticaret alanı* olarak görülmesin!

Futbol sporundaki bu ikinci olumsuzluğa da bir başka yazımızda değineceğiz.

EĞİTİM KÖŞESİ

Yabancı sermaye, ekonomik işbirliği

Ecevit kapitalist ülkeleri dolaşıyor. Onlardan borç para istiyor ve yabancı şirketleri Türkiye'de yatırım yapmaları için razı etmeye çabalıyor. Bu çabalar başarıya ulaşırsa biz, hem yabancılara daha çok borçlanacağız, hem de yabancı sermaye Türkiye'ye daha çok girmiş olacak. Biz işçilerin ve emekçilerin bu çabalar karşısındaki tutumu nedir, buna bakalım.

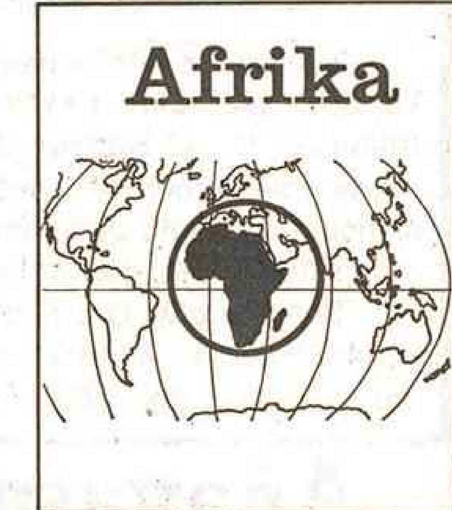
Kapitalist dünyada bir avuç emperyalist devletin ve uluslararası tekellerin öteki uluslar ve halklar üzerindeki egemenliği ve sömürüsü sözkonusudur. Kapitalist sistem içindeki geri kalmış ülkeler, kalkınmalarının yolu olarak kapitalizmi seçtikleri için emperyalist ülkelere muhtaçtırlar. Emperyalist ülkeler ise, gerek borç para verip faiz almak suretiyle ve gerekse geri ülkelere sermaye yatırıp kâr götürmek yoluyla bu ülkeleri sömürürler.

Halbuki biz işçiler ve emekçiler yabancı sermayenin kendisine değil, bu vasıtayla işleyen sömürü çıkarlarına karşıyız. İşçilerin ve emekçilerin iktidarda olduğu sosyalist ülkeler kapitalist ülkelerle ticaret yapmaktadırlar. Onlar da yabancı sermayenin gelip ülkelerinde yatırım yapmasına izin vermektedirler. Ancak sosyalist ülkeler bunun için kapı kapı dolaşıp yalvarmazlar, üstelik sosyalist ülkelerin kapitalistlerle olan ticarî ilişkilerinde her zaman işçilerin ve emekçilerin çıkarları gözetilir. Bu ilişkilerde tek yanlı sömürü değil, karşılıklı çıkarlar ön plândadır. Buna EKNOMİK İŞBIRLİGİ adı verilir.

Bizler ekonomik işbirliğine karşı değiliz. Sömürünün her türlüsüne karşı olduğumuz için tek yanlı bir sömürü ifade ettiği sürece **yabancı sermayenin** karşısındayız. Ancak şunu her zaman hatırımızda tutmalıyız: Ülkeler ve halklar ekonomilerini salt kendi başlarına geliştiremezler. Ekonomik sistemlerin çağımızdaki düzeyi ülkeler arasındaki ekonomik ilişkileri zorunlu kılıyor. Zaten, ayrı ayrı sistemleri olan ülkelerin BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAMALARI düşüncesi de bu zorunluluktan kaynaklanmaktadır. Sosyalizm, ülke içindeki sömürüye son verdiği gibi, ülkelerarası sömürü ilişkilerini de ortadan kaldırır. İşte işçiler ve emekçiler bunun için. gerektiğinde kapitalistlerle ekonomik işbirliğini savunurlar ama onlar hiç bir zaman Yabancı Sermaye Sömürüsüne Evet demezler.

ZAİRE'ye EMPERYALİST HAÇLI SEFERİ

Beş emperyalist ülkenin, Amerika, Fransa, İngiltere, Batı Almanya ve Belçika'nın temsilcileri Paris'te bir araya gelerek Afrika'daki ortak çıkarlarını nasıl koruyacaklarını görüştüler.

Görüşmelerden sonra yapılan açıklamada «Zaire'nin güvenliği ve ekonomik ve sosyal kalkınmasının sağlanması için bu ülkeye ne gibi yardımlar yapılacağı konusunun incelendiği ve *bazı eylem plânlarının hazırlandığı*» belirtildi.

Açıkçası, emperyalist ülkeler Afrika'da ortak bir saldırı gücü kurmaya karar verdiler. Onların deyimiyle bu «savunma» gücünün askerlerini emperyalizmle işbirliği halindeki rejimlerin egemen olduğu Fas, Senegal, Togo, Gabon, ve Fildişi Cumhuriyeti gibi Afrika ülkeleri sağlayacak. Fransız emperyalizmi bu gücün askeri eğitimi ve kumandasını üstüne aldı. Diğer emperyalist ülkeler ise, askeri teçhizat, ilâç gönderip, gereken yerlere «savunma gücünün» taşınması için uçak sağlayacak. Böylece Afrika'da emperyalizmin ön plândaki jandarmalığını Fransa üsleniyor.

Emperyalist ülkelerin Paris'te almış olduğu kararlara başta sosyalist ülkeler, kapitalist ülkelerin komünist partileri olmak üzere, tüm insanlık şiddetli bir tepki gösteriyor. Sovyetler Birliği «Afrika halklarına yardım maskesi altında hazırlanan şey, Afrika halklarının ilerici mücadelesini ezme plânlarıdır» şeklinde bir açıklama yaptı.

Fransız Komünist Partisi de Paris'te büyük bir gösteri ve yürüyüş düzenleyerek, alınan kararları kınadı. Fransız Komünist Partisi, Paris Konferansını «Emperyalist amaçlı plânların yapıldığı, Afrika halklarına düşmanlığın sergilendiği» bir toplantı olarak niteledi.

Çin de Haçlı Seferine Katılıyor

Çin Dışişleri Bakanı «Zaire'nin düşmana karşı ikinci kez verdiği mücadeleden gurur duyuyoruz» dedi.

Mao'cu yöneticilerin iktidarda olduğu Çin de bu haçlı seferine katıldı. Çin Dışişleri Bakanı geçtiğimiz günlerde Zaire'yi ziyaret ederek Şaba eyaletinde emperyalistlerin işlettiği bakır madenlerini gezmeye başladı.

Çin Dışişleri Bakanı, Zaire halkını ezen işbirlikçi diktatör Mobuto'ya şunları söylemiştir: «Zaire'nin düşmana karşı ikinci kez vermiş olduğu mücadeleden gurur duyuyoruz.» Bilindiği gibi geçen yıl da Zaire halkı gene Şaba eyaletinde ayaklanmış, ancak bu hareket gene emperyalist ülkelerin müdahalesiyle bastırılmıştı. Böylece Çin Halk Cumhuriyeti'nin Mao'cu Dışişleri Bakanı, Zaire halkını düşman diye niteleyecek kadar sapıtmış bir politika izlediklerini tüm dünyaya bir kere daha ilân etmiştir.

DÜNYA ÇOCUKLAR GÜNÜ KUTLANDI

1 Haziran Dünya Çocuk Günü Bursa'nın M. Kemal Paşa ilçesinde yapılan bir törenle kutlandı. Töreni TÖB - DER şubesi düzenledi. Toplantıya çevre köylerden gelen çok sayıda emekçi katıldı. 300'ü aşkın KADIN DAYANIŞMASI gazetesi taraftarı kadın da toplantıya katılarak fiilen çalıştı. Kadınlar adına bir temsilci konuşma yaparak günün önemini anlattı ve çocukların toplumdaki yerine değindi.

Toplantıda ayrıca çocuklar için bir program düzenlendi.

Demokratik örgütler aynı gün bazı çocukları sünnet ettirdiler. CHP ilçe örgütü de sünnet edilen çocuklara birer kol saati hediye etti.

Çocuklar geleceğimizin güvencesidirler. Onların sağlıklı bir gelişme içinde olmalarını her zaman gözetiriz. Çocukları sömürüsüz bir dünya sağlamak için mücadele eden emekçiler kapitalizmin yıkıcı etkilerinden onları korumak için de mücadele ediyorlar. Çocuklara gereken ilgiyi göstermeyen emekçiler kendi geleceklerine güveni bakmaya hakları olamaz

Elçilere Suikast Neye Hizmet Ediyor

İspanya'nın başkenti Madrit'te Türkiye'nin İspanya büyükelçisinin eşine ve akrabasına yapılan suikastla, Ermeni örgütlerince üstlenilen suikast olaylarına bir yenisi eklenmiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nun son demlerinde gelişen yerli burjuvazinin ve eşrafın kışkırtmasıyla gerçekleşen Ermeni katliamının intikamını alma gerekçesiyle yapılan bu faşist şiddet hareketleri hiç bir amaca hizmet etmeyeceği gibi, ülkemizde ırkçılığa ve şövenizme (aşırı milliyetçiliğe) yol açmaktadır.

Sosyalist güçler ister faşist, ister anarşist karakterli olsun, her türlü şiddet hareketine ve suikaste kesinlikle karşıdırlar.

Türkiye-SSCB İlişkilerinin Tarihcesi–1

Başbakan Bülent Ecevit'in 21 - 25 Haziran tarihleri arasında Sovyetler Birliği'ne yapması beklenen gezi dolayısiyle, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin tarihçesini kısa bir yazı serisi halinde özetlemenin doğru olacağını düşündük.

SOVYETLER BİRLİĞİ TÜRKİYE'NİN ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞINA YARDIM EDEN TEK ÜLKEDİR

1917'de Rusya'da işçi sınıfı ve emekçi halk yığınları sömürücü egemen sınıfları iktidardan uzaklaştıran Büyük Ekim Sosyalist Devrimini gerçekleştirdikten sonra, dünya tarihinin ilk sosyalist devleti kuruldu.

Bu ülkede sosyalizmin inşa edilmeye başlandığı sırada, ülkemizde emperyalist işgale ve onun maşalarına karşı ulusal kurtuluş savaşı başladı. Sovyetler Birliği'ndeki sosyalist iktidar Türkiye'nin ulusal kurtuluş savaşını coşkunlukla karşıladı ve emperyalizme karşı verilen bu savaşın zafere ulaşması, emperyalist işgal kuvvetlerinin yurdumuzdan kovulması için Türkiye Büyük Millet Meclisi hükümetine her türlü desteği sağladı. Geniş yardımlarda bulundu.

Ankara hükümeti ile Moskova hükümeti arasında imzalanan Ankara ve Moskova antlaşmaları, Türkiye'nin ulusal kurtuluş savaşına Sovyetler Birliği'nin yaptığı büyük yardımların ve Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında o yıllardaki güçlü dostluk ve dayanışmanın seçkin birer tarihsel belgeleri oldular.

Ulusal kurtuluş savaşımız zafere ulaştıktan sonra kurulan genç cumhuriyetin, ekonomik ve sosyal kalkınması için de en büyük yardımı gene Sovyetler Birliği yapmıştır. Sovyetler Birliği, o yıllarda kendisi büyük ekonomik güçlükler altında olduğu halde, Türkiye'nin emperyalizmden ekonomik bakımdan bağımsız kalması için birçok Sümerbank fabrikasını kurmuştur.

Ne var ki, zamanla, Türkiye burjuvazisi anti-emperyalist niteliğini yitirmiş ve emperyalizme ekonomik bakımdan bağımlılık ilişkileri içine girmiş ve böylece Sovyetler Birliği'nin uzattığı dostluk elini itmeğe başlamıştır.

Hayat pahalılığı vergi tasarısının getirdiğini götürecek

Yeni vergi tasarısına MC sözcüleri hep bir ağızdan veryansın ediyorlar. Bu tasarının kanunlaşmasını engellemek için her yolu mübah gördüklerini açıkça dile getiriyorlar. Bunu anlamak hiç de zor değil. Çünkü yeni vergi tasarısından en fazla şikâyet edenler parababaları. MC partileri de egemen güçlerin, tüm parababalarının siyasi temsilcileri oldukları için onların çıkarlarını savunmaları doğal!

Ama onlar görevlerini yerine getirirken, sanki yeni vergi tasarısı herkesin aleyhineymiş gibi tozu dumana katmaktan geri durmuyorlar. Oysa en basit bir inceleme hemen gösteriyor ki. yeni vergi tasarısından düşük gelirliler genel olarak kazançlı çıkacak. Özellikle ücretli ve aylıklı olarak çalışanların, yani işçilerin ve memurların aşağı ve orta gelir seviyelerinde olanları, yeni vergi kanunundan —tabii bu şekliyle kanunlaştığı takdirde— yararlanacaklar.

Ama ne çare ki, yeni vergi tasarısı, mevcut yasadaki büyük adaletsizlikleri bir ölçüde törpüleyici olmasına rağmen ne vergi meselesine, ne de dar gelirlilerin vergi yükünün büyük bölümünü yine sırtlarında taşımaları dengesizliğine çözüm getirmiyor. Çünkü parababalarını ne kadar vergilendirirsen vergilendir, onlar bu vergiyi ürünün fiyatını yükselterek yine tüketicinin sırtına yüklemek imkânına sahipler. Hem tekelci, hem de fabrikaların, büyük toprakların, tüm büyük şirketlerin sahipleri oldukları için uygun gördükleri fiyatları dayatabiliyorlar. Oysa ücretli ve aylıklılar öyle mi? Onların gelirleri belli ve vergi daha aybaşında —ya da hafta sonunda— peşin peşin kesiliyor.

Üstelik bir de hayat pahalılığındaki artış var. Bugün kanun çıkıp, dar gelirlilerin eline üç beş kuruş fazla geçse, onu da füze hızıyla tırmanan fiyat artışları birkaç ay kalmadan eritecek.

Kısaca bu düzen içinde kalındıkça başlangıçta dar gelirliler yararına bir sonuç verecek de olsa, vergi düzeninin adaletsizliğine son vermek mümkün olamaz. Bugün kaşıkla verilen yarın kepçe ile geri alınır. Çünkü emperyalizmin ve yerli işbirlikçileri parababalarının sömürüsü ancak dar gelirlilerin en berbat şartlarda sefalete mahkûm edilmeleriyle mümkündür. Bütün öteki toplumsal kötülüklere olduğu gibi vergi adaletsizliğine de son verecek olan emekçilerin kendi iktidarıdır.

Nazım Hikmet ve Orhan Kemal ölüm yıldönümlerinde anıldı

Hayatlarını işçi sınıfının ve insanlığın kurtuluş mücadelesine adayan, eserleriyle işçi sınıfına ışık tutan bu iki büyük insan, ölüm yıldönümlerinde törenlerle anıldı. İşçi sınıfının evrensel şairi Nâzım Hikmet, 3 Haziran 1963'te yurdunun insanlarına hasret ölürken, ardında sosyalist edebiyatın ölmez eserlerini bırakmıştı. Onun şiirleri işçileri yalnızca Türkiye toprağındaki yaşantı ve kavgalarıyla değil, Sovyetler Birliği ve Küba'da sosyalizmin kuruluşu, İspanya'da faşizme karşı savaş, Asya ve Afrika'da emperyalizme karşı dayanışma, Japonya'da atom bombasının yarattığı yıkıma karşı barış için mücadele inancının özveri ve coşkusuyla kucaklamıştır. Bu yüzden ölümünün 15. yıldönümünde yalnız Türkiye'de anılmamış, birçok ülkede ölümsüzlüğü bile getirilmiştir.

Ömrü, ustası Nâzım Hikmet

gibi, sıkıntı ve mücadele içinde geçen Orhan Kemal, bütün romanlarında işçileri ve ezilen insanı, gerçekçi bir gözlem ve yaratma gücüyle anlatmıştır. Eserlerinde yarın için taşıdığı aydınlık umutlar emekçilere güç katmıştır. «Sanat eserinin bir propaganda aracı olmasının» gereğini belirten ve eserlerini böyle bir amaç için yalın gerçekçilikle üreten Orhan Kemal, kendine özgü, sıcak ve çarpıcı bir deyiş gücü yaratmıştır.

İşçi sınıfının siyasal örgütlenmesine de etkin biçimde katılmış olan bu iki büyük insan günümüz sanatçısına da örnek olmakta, işçi sınıfının kusursuz yazarı olabilmenin, onun partisiyle bütünleşerek başarılabileceğini kanıtlamaktadırlar. Açıkhava tiyatrosu ve Devlet Güzel Sanatlar Akdemisi'ndeki törenlerde bu gerçek bir kez daha anlaşılmıştır. Türkiye Yazarlar Sendikası'nın, Nâzım Hikmet adına düzenlemeyi tasarladığı şiir ödülü çalışmalarının ilerlediği de belirtilmiş ve Orhan Kemal Roman Ödülü bu yıl ünlü yazar Fakir Baykurt'a verilmiştir. Fakir Baykurt, ödül üzerine açıkladığı düşüncelerini şu sözlerle belirtmiştir: «Orhan Kemal'e bakarak, ondan örnek alarak, onun ışıklandırdığı yolda kazanılmış bir ödül oluyor bu. Sevincim anlatılacak gibi değil. Öpüp başıma koyuyorum.»

Gerçeğe mektup

Selâm GERÇEĞE, selâm sosyalizm yoldaşlarına!

Bizler Düzce'nin Samandere köyünden GERÇEK okuru gençleriz. Orman işçisi olarak fidanlamada çalışıyoruz. Ne sendikamız, ne sigortamız var. Bize yapılmak istenen, diğer sömürü yöntemleriyle aynıdır. Ağaçlandırma Genel İşletme Müdürü Selâhattin Gürbüz, AGM mühendisi Yaşar Aykaç, İşletme Muhasebecisi Suat Baysun kendilerine göre hazırladıkları 19 maddelik işçi - işveren anlaşma metnini bizlere imzalatmak istediler. Hem de maddeleri göstermeden, yalan dolanla... Ama yapamadılar. İşçiler şimdi daha uyanık. Bu girişimlerini boşa çıkardık ve hakkımız olan birkaç maddeyi elde ettik. Diğerleri için de çalışıyoruz.

Kendini insan olarak kabul edenler halka hizmet etmekten kaçmazlar. Mert olan, bir canı için, sosyalizm yolundan kaçmaz. Ey adaletsiz, sömürücü soyguncular! Sosyalizm uğrunda canını seve seve verecek olan bu halkın gençliğinden sakının!

Yaşasın sosyalizm!

Samandere köyü Genç İşçileri
DÜZCE

Bingöl Eğitim Enstitüsü olayının içyüzü

Bingöl Eğitim Enstitüsü 23 Mayıs 1978 günü olaysız açıldı. Açıldığının ertesi günü ise ülkücü faşistlerle polisler birlikte marşlar söyleyerek okula geldiler. Ve olay çıkarttılar.

Olay şöyle cereyan etti:

İlerici öğrenciler teker teker aranıp okul bahçesine alınırken polislerin himayesindeki faşistler ilerici öğrencileri yaylım ateşine tuttular. Birini öldürdüler. Sonra yine polislerle birlikte marşlar söyleyerek şehre geri döndüler. Ve bu defa şehirde olay çıkarttılar. Olaylar arasında faşistlerden ikisi yaralanınca büsbütün azdılar. Alevi ve ilerici yurttaşların yoğun olduğu mahallelere saldırdılar, yolda bir kadını dövüp yaraladılar. Halka sövüp sayarak Alevi evlerine saldırdılar. Sünni yurttaşları Alevi yurttaşlar aleyhine kışkırtmaya yeltendiler. Olayın tezgâhlanmasına yardımcı olan polislerse katillerin ve saldırganların hiç birisini yakalamadı.

Bingöl valisi faşist provokasyonu fırsat bilerek Enstitüyü 29 Mayısa kadar kapattığını açıkladı. Bir gün sonra Bingöl'e iki MHP'li milletvekili geldi. Bunlar Vali ile bir toplantı yaptılar ve faşistlerin istekleri doğrultusunda Vali, Enstitü'yü süresiz kapattığını bir yazıyla okul müdürüne bildirdi.

Bütün bunlardan da açıkça anlaşıldığı gibi Bingöl olaylarının tek sorumlusu ülkücü faşistler ve onlarla işbirliği yapan polislerdir. Amaçları ilerici öğrencilerin öğretim özgürlüğünü engellemek, halkı birbirine düşürüp şehirde terör estirmektir. İçişleri Bakanlığı ve Hükümetin bu duruma göz yummakta devam etmesi de faşistlerin cüretlerinin artmasına neden olmaktadır.

Kömüre zam

ISINMA KÖMÜRÜNÜN TONU 700 LİRAYA ÇIKIYOR. KARABORSA FİYATLAR DAHA DA ARTACAK

Türkiye Kömür İşletmeleri'nin çıkardığı bütün kömür çeşitlerine yüzde 250 oranında zam yapılacağı açıklandı. Bu arada halkın en temel ihtiyaç maddelerinden olan ısınma kömürünün fiyatı da ton başına 700 liraya çıkacak. Böylece TKİ'nin milyarları bulan zararını kapatma adına halkın sırtına bir yük daha binecek!

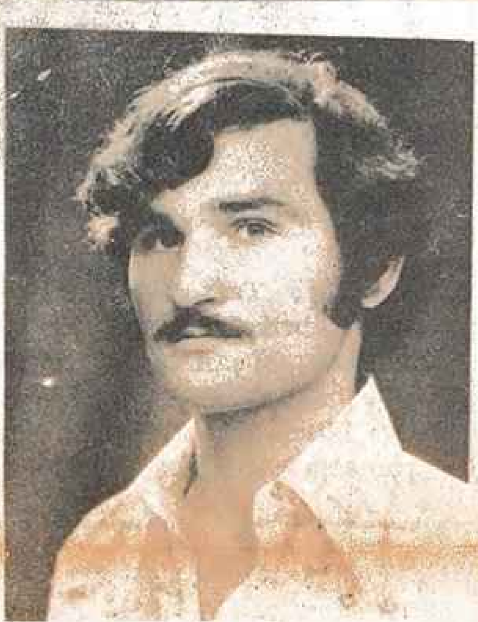
TKİ'nin habire zararına çalışması nedendir? Beceriksiz işletmecilik, geri teknoloji kullanımı ve sanayicilere ucuz kömür sağlama gayreti. İşte bütün bunların pahası halka ödettiriliyor. Aslında sanayide kullanılan kömürün fiyatına zam yapılması doğrudur. Ama bir şartla: sanayicinin kömüre ödediği fazla parayı, çıkardığı malın fiyatı üzerine koyması önlenmelidir. Bu sağlanmadıkça sanayici kömürü devletten yine gerçek fiyatı altında almış olacaktır çünkü. Bir şey değişmeyecektir. Ve az sonra yeni bir zam «zorunlu» olacaktır.

Öte yandan halkın ısınmak için kullandığı kömürü pahalılaştırmak, halkı soyanlara yeni imkânlar bahşetmekten başka bir şey değildir. Kömüre gelen yeni zam, halkın zaten bin güçlükle bulduğu kömürün karaborsa fiyatını büsbütün artıracaktır. Bu arada odun fiyatları da şüphesiz yeni doruklara fırlayacaktır.

Halk bugünkü durumda devlet tarafından da, karaborsacı aracılar eliyle de habire soyuluyor. Hem bunu önlemenin, hem de kamu sektörünü zarardan alıkoymanın tek yolu vardır: O da, halkın temel ihtiyaç maddelerinin fiyatlarını dondurmak, karaborsayla gerçekten savaşmak, özel sektörün kâr hadleri ve fiyatları üzerinde gerçekten sıkı bir denetim kurmak ve kömür gibi sanayi hammaddelerini sanayicilere gerçek fiyatlarından satmaktır. Bunun ise bugünkü tekelci kapitalist düzende mümkünü yoktur. Bunu ancak halkın kendi demokratik iktidarı gerçekleştirebilir.

O zaman hem halk soyulmaktan kurtulur, hem de kamu sektörü sanayilerinde daha çok üretim sağlayıcı ileri teknoloji uygulama yönünde yeni yatırımlara girişebilmek için gereken fonlar kolaylıkla elde edilebilir.

Hikmet Demir'i Anıyoruz

Bundan üç yıl önce 5 Haziran 1977 tarihinde Sakarya'da Emekçi halkın düşmanı faşistler tarafından katledilen Hikmet Demir'in ölümünün 3. yılında saygıyla anıyoruz. Emekçi halkın bağımsızlık, demokrasi Sosyalizm mücadelesinde bir nefer olan Hikmet Demir'i GERÇEK saygıyla anar.

Erdemli Halkevi ve TÖB-DER şubesi bombalandı

Erdemli Halkevi ve TÖB-DER şubesi müşterek binasına patlayıcı madde atılmıştır. 31.5. 1978 akşamı 0.1 sıralarındaki patlamanın tahrip gücünün yüksek olması nedeniyle ilçe halkında panik yaratmıştır. Savcılıkça patlayıcı maddenin özel olarak hazırlandığı açıklanmıştır. Görgü tanıkları olayı meydana getirenlerin ülkü ocakları militanı üç faşist olduğunu söylemişlerdir.

Olay üzerine gazetemize bir demeç veren Halkevi ve TÖB-DER yöneticileri özetle şöyle demişlerdir: «İlçemizde faşizan baskılar eskiden beri sürmektedir. Yurdumuzun çeşitli bölgelerinde zaman zaman başlatılan olaylar her geçen gün azgınlaşarak tırmanmaya çalışmaktadır. Elbetteki halkımızın kararlı ve bilinçli mücadelesi bu oyunlarını boşa çıkarmasını bileceklerdir.»

Mersin Hürcam-İş Kongresi Yapıldı
Yönetime tekrar işçi sınıfı sosyalistleri seçildi

DİSK'e bağlı Hürcam-İş Sendikasının Mersin Şube Kongresi 3 Haziran 1978 tarihinde yapıldı. Yıllardır tekelci cam işverenlerinin düşük ücret politikasına karşı kararlı ve başarılı bir mücadele vererek Mersin Hürcam-İş Şubesini Mersin'de sınıf sendikacılığının güçlü bir kalesi haline getiren Anadolu Cam Sanayii İşçileri, Kongrede bölücü ve bozguncu çabalara aman vermediler ve işçi sınıfı sosyalistlerinin ağırlıkta olduğu bir kadroyu yeniden yönetime getirdiler.

Kongreye üç liste katıldı. Yönetimdeki işçi sınıfı sosyalistlerini yıpratmayı ve tasfiyeyi hedefleyenler, kongre öncesi ve kongre esnasında olmadık dedikodular ve iftiralar yayarak, toplu sözleşme görüşmelerinin sürdüğü bir ortamda kendi grupsu emellerini açığa koydular.

TSİP, TÖB-DER, Sosyalist Gençler Birliği, TÜM-DER ve diğer çok sayıda yerel demokratik örgütün başarı mesajı gönderdiği kongre, muhalefetin işçi sınıfı mücadelesine ters düşen tavırları dışında olumlu bir hava içinde geçti. 464 oyla ACS işçilerinin güvenini kazanan, Başkan Celalettin Gelen, Ramazan Dedeman, Hasan Arpacı, Muzaffer Tunç, Kâmil Gazel, Turgay Güven, Mustafa İnan, Necdet İş, Mustafa Özdemir, Savaş Alaçam ve Muhittin Aslan'dan oluşan liste yönetime seçildi.

TÖB-DER İstanbul Şube Kongresi Demokratik Şekilde Yapılacak

TÖB - DER İstanbul Aksaray şubesinde bazı grupçu siyasetlerin sebep olduğu çıkmaz sürmektedir. Bilindiği gibi örgüt disiplinine uymayan geçen yılki yönetime Genel Merkez tarafından tüzük gereğince işten el çektirilmişti. Kendisine Birlik Dayanışma adını takan bu grup İstanbul şubesini bir ilerici gençlik derneğinin militanlarına işgal ettirmiş ve şubeyi teslim etmemek üzere uzun süre direnmişti. Sonuçta geçici şube yönetimi çalışmaya başlamış ve 13 Mayıs'ta kongreye girmişti.

6500 üyeli TÖB - DER İstanbul Aksaray şubesinin kongresine 3000 kadar öğretmen katıldı. Divan başkanlığı seçimleri aşırı kalabalıktan dolayı sağlıksız bir şekilde yapıldı. El kaldırma yoluyla yapılan oylama sonunda divan seçimlerinde Birlik Dayanışma'nın başını çektiği ittifakın 1250 oy aldığı, diğer ittifakın ise 1115 oy aldığı ilân edildi. Kongreye yarım saatlik ara verilince, kavga çıktı ve kongre yarıda kaldı.

Ortamın son derece gergin olduğunu gören Genel Merkez, yeni bir kavganın çıkmasını önlemek ve sağlıklı bir kongrenin yapılması için tüm gruplarla görüştü. BD grubu bu iyi niyetli girişime uymadı, kendi başına kongre toplama ilânı verdi. Genel Merkez ise, sağlıklı kongre şartları sağlanana kadar şube faaliyetini durdurdu. Fakat BD grubu mahkemeye müracaat edip bu karara tedbir koydurarak sadece 650 kişinin katıldığı gayrimeşru bir kongre topladı. Sonuçta Genel Merkezin mahkemeye yaptığı hukuki itiraz gene aynı mahkeme tarafından yerinde bulunarak, Genel Merkezin haklı olduğu yasal olarak ilân edildi. Böylece BD grubu ile müttefiklerinin yaptığı 650 kişilik yasa dışı kongre geçersiz sayıldı.

TÖB - DER Genel Merkezi, örgüt içinde ayrılıkçılık çıkaran, grupçuluk güden tüm siyasetlere karşı öğretmenlerin birliğini, örgütün bütünlüğünü sağlamak ve demokratik bir kongre toplamak için gerekli birleştirici ve demokratik çalışmaları yerine getirecektir. Örgüte gölge düşürmek isteyen grupçular amaçlarına ulaşamayacaklardır.

Mevsimlik tarım emekçileri yine yollarda

Salman Karcı — Gaziantep

Yaz aylarının başlamasıyla birlikte, mevsimlik tarım işçileri de «ekmek paralarını» kazanmak üzere Çukurova'nın kızgın güneşine ve toprağına doğru yola koyuldular. Özellikle Doğu'dan ve Güneydoğu'dan gelen bu mevsimlik tarım emekçileri, her yıl olduğu gibi bu yıl da kendilerini bekleyen zorlu sıcağa, sivrisineğe aldırmadan Türkiye'nin ihracatında «yüz akı» olan pamuk tarlalarını çapalamaya gidiyorlar.

Şehirlerden, kasabalardan ve köylerden gelen insanların oluşturduğu mevsimlik tarım emekçilerinin yevmiyelerini yeni hükümet 110 - 90 TL. arasında değişen rakamlarla tesbit etmiştir. Fakat aynı hükümetin başta temel ihtiyaç maddeleri olmak üzere birçok mala zam yapıp ekonomiyi «düz»e çıkarmak şeklinde kendini özetleyen politikasına bakılırsa, bu yevmiyelerin devede kulak kalacağı açıkça görülecektir. Kaldi ki çapa yevmiyelerinin hiç bir yıl tespit edilen fiyat üzerinden verilmediği bilinmektedir. Oysa mevsimlik tarım işçileri kış aylarında genellikle boş olan, işsiz emekçilerden oluşmaktadır. Çoluğu çocuğu toplayıp, yollarda her yıl yola çıkan bu insanlar, birkaç ayın kazancıyla yılın diğer aylarında «rahat yaşamak» için yola çıkmışlardır. Hiç bir sosyal güvenceleri yoktur.

Biz sözü fazla uzatmadan bir tarım emekçisi kardeşimizin, mevsimlik tarım işçilerinin yaşamından kesitler sunan dizelerine kulak verelim :

IRGATLAR

Irgatları gördüm kamyon içinde
Kamyon içinde, traktör içinde
Üst üste yığılmış bastırma biçimde
Irgatları gördüm kamyon içinde

Irgatları gördüm tarla içinde
Belleri iki büklüm eğilerek
Ellerinde kazma, çapa yaparken
Kızgın güneşin altında eriyerek
Irgatları gördüm çadır içinde
Yol boylarında sıra sıra,
Sivrisineklerle birlikte yatarlarken
Irgatları gördüm ağanın önünde

Irgatları gördüm perişan biçimde
Boyunları sülün gibi bükük
Ellerini önüne kavuşturmuş
Ağanın hass.... demesini bekler

Irgatları gördüm şehir içinde
Kız, erkek, çocuk, genç, ihtiyar
Hepsi birden...
Doldurmuşlar cadde ve meydanları,
Ellerinde kazmaları haykırıyorlar
Hep biren:
«Kurtuluşumuz Sosyalizmdir»
diyerek...

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Petrol Sıkıntısının Nedeni Petrol İşçilerinin Haklı Grevi Değil, ATAŞ'ın Kasıtlı Davranışıdır

TPAO Grevinin Onuru İşçilerindir

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığına bağlı Batman Rafinerisi ve Irak-İskenderun Petrol Boru Hattı'nda çalışan işçilerin grevi sendika liderleri arasında yapılan seviyesiz tartışmalara konu oluyor. DİSK'e bağlı Petkim-İş Sendikası başkanı Mehmet Kılınç, grevi yöneten TÜRK-İŞ Sendikası Petrol-İş'i, zamansız grev yapıp hükümeti müşkül duruma sokmakla suçluyor. Mehmet Kılınç'a göre, ATAŞ'da üretimi yavaşlatıp hükümeti zorlayan ABD'li petrol şirketleri yüzünden petrol sıkıntısı vardır ve TPAO grevi bu sıkıntıyı artırıp hükümeti de sıkıntıya sokacakmış. Grev bunun için yapılmaktaymış. Petrol-İş Sendikası yöneticileri de aynı türden suçlamalarla Mehmet Kılınç'a cevap veriyorlar. Böylece meselenin özü, yani, işçilerin çıkarları unutuluyor, işçi sınıfımızın mücadelesi, sendikacıların gereksiz tartışmalarına malzeme haline getiriliyor.

TPAO işçileri, kendi çıkarları için grev yapıyorlar. Hükümetin zor durumda düştüğünü savunanlar önce işçilerin ne durumda olduğunu hesap etmelidirler. İşçiler hiçbir zaman sömürü düzeni devam etsin diye fedakârlık yapmazlar. Mehmet Kılınç'ın hesapları da işçileri ilgilendirmez.

ATAŞ sorununun çözümü, işçilerin grevleriyle zorlaşmaz. ATAŞ'da tek bir çözüm vardır: Devletleştirmek. Bunu başaramayanlar, petrol işçilerinin grevlerini bahane olarak kullanıp kendi niyetsizliklerini örtmeye çabalıyorlar.

Ankara Halkının Ekmeğine göz koyanlar

Ankara'da fırın işverenleri ekmek üretmiyorlar. Ekmeğe zam istiyorlar ama belediye kabul etmiyor. İşverenlerin amacı, toplusözleşme ile işçilere verilen ücret zamlarını ekmeğe ilâve etmektir. Yüzde 109 olan ücret artışlarını ekmek fiyatlarına aynen ilâve etmek isteyen fırın işverenleri böylece üretimi durdurarak Belediyeyi ve halkı zor durumda bırakmayı umuyorlar.

İşçiler işverenleri dinlemediler ve çalışmaya devam ettiler. Ancak fırın işverenleri, kiraladıkları MHP'li faşist komandoları işçilerin üzerine salarak çalışmalarını engellediler.

Ankara'da bu ilk değil. Her toplu sözleşmenin ardından fırın işverenleri belediye ile anlaşmazlığa düşerler ve olan halka olur. Ankara Belediyesi bugüne kadar soruna bir çare bulamadığı gibi, bunun için doğru dürüst bir çalışma içinde de olmamıştır. Taşıma suyla değirmen çevirmeye çalışmış, çevre illerden ekmek getirtip sorunu çözmeyi ummuştur.

Belediyelerin, ekmek üretmeyen fırınlara yasal olarak el koyma yetkileri vardır. Ankara Belediyesi bu yetkisini kullanmaktan kaçındığı sürece fırın işverenleri karşısında her zaman boyun eğecektir. Ekmek buhranı eninde sonunda büyük fırın sahiplerine yaramaktadır. Belediyenin köklü çözümler doğrultusunda atacağı adımlar halkımızdan da büyük destek görecektir. Ankara Belediyesi, yetkilerini halk yararına kullanmaktan kaçınmamalıdır.

Burjuvazinin Baskı ve Oyunlarını Birliğimizle Boşa Çıkaracağız

İşçilerin Sendikal Haklar Mücadelesi Geliştikçe Patronlar Yeni yeni Baskı Yöntemlerine Başvuruyor

İşçi sınıfımız patronlara karşı ekonomik mücadelesinin yanısıra sarı sendikacılarla da cebelleşiyor. Böylece sınıf sendikacılığını geliştirirken, aynı zamanda, bütün emekçilerin anti-faşist güçbirliğini sağlama yolunda mücadele veriyor.

Buna karşı burjuvazi de boş durmuyor. İşçi sınıfına karşı türlü baskı, şiddet ve aldatmaca yöntemleri kullanıyor, komplolar hazırlıyor. Geriledikçe elindeki imkânlara daha bir dört elle sarılıyor, sarı sendikacılarla faşistleri işçilerin üzerine sürüyor. Dünyanın her kapitalist ülkesinde olduğu gibi Türkiye'de de bu durum her gün tekrarlanıyor.

Mersin Yidaş'da...

YİDAŞ Tarsus'un büyük iplik fabrikalarından birisidir. Burada çalışan işçiler TÜRK-İŞ'e bağlı Teksif Sendikası'na üye idiler. Sarı Teksif'in patronlarla uzlaşma yapması, işçilerin haklarından yana hiç mi hiç tavır almayıp patron sömürüsüne yardımcılık görevini yüklenmesi YİDAŞ işçilerinin tepkisine yolaçtı. YİDAŞ işçileri DİSK'e bağlı TEKSTİL Sendikasını seçerek bu yolda önemli adım attılar. İşçilerin DİSK'i seçeceklerini anlayan patron, komplolar düzenlemekte geç kalmadı. Çeşitli bahaneler yaratarak ilerici işçilerin çıkışını vermeye başladı. Bunun üzerine altı demokratik örgüt YİDAŞ işçilerinin kıyımını tepkiyle karşılayan bir bildiri yayınladılar. Bildiride bu konuda şöyle deniliyor: «Fabrika içerisindeki elverişsiz koşullar yetmiyormuş gibi, Patron ve sarı sendikaya karşı kararlı mücadelesinden ödün vermedikleri için YEŞİLKUYU köyü ve HUZURKENTLİ Teksif işçilerinin otobüs servisleri seferden kaldırılmıştır. Böylelikle işçilerin fabrikaya geç gelmeleri bahane edilerek süregelen işçi kıyımı artırılmak istenmektedir. Ancak azimli işçilerin mücadeleyi sonuna dek götürmekte kararlı olduklarını gören patron ve sarı sendikalar işçilerin aralarında para toplayarak tuttukları servis arabalarını pusuya yatarak kurşunlamışlardır.

Yalan, Allahsızlık ve sahtekârlık üstüne kurdukları saltanatlarını sürdürmek için her çareye başvuran, bugüne değin yüze yakın işçinin emeği ile oynayan, onları açlık ve sefalete mahkûm eden, işçilerin haklarını savunmak bir yana, alınmış hakları koruyamayan bu sarı ve faşist sendikalara işçi sınıfımız er geç gerekli dersi verecektir. Onları bir daha hortlamamak üzere tarihin çöplüğüne atacaktır.»

Bu bildiri ile olayı protesto eden altı demokratik kuruluş YİDAŞ işçileri yararına bir gece düzenlediler. GERÇEK Gazetesi Mersin Muhabiri Bedirhan Samur'un bildirdiğine göre gecede olağanüstü bir kalabalık vardı. YİDAŞ İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GECESİ çevrede geniş ilgiyle karşılandı. Tarsus'ta ilk kez demokratik güçbirliğinin sağlanması ve böyle bir gecenin düzenlenmesi çok olumlu bir olay oldu.

Gecede sık sık duyulan sloganlar şunlardı: «Yaşasın Sosyalizm!», «Yaşasın demokratik güçlerin eylem birliği», «Yaşasın YİDAŞ işçilerinin mücadelesi!», «Sendika seçme özgürlüğü engellenemez!».

Kayseri Asya Makina'da...

Kayseri Asya Makina Sanayii Fabrikası'nda sarı sendikacılığa karşı mücadele veren işçiler işten atılmaktadırlar. Bu fabrikada üç yıl önce Maden - İş Sendikası örgütlüydü. Ama bu sendikanın yapmış olduğu bir grevdeki yanlışlık yüzlerce işçiyi perişan etmiş, işçiler patronlar tarafından kışın sokağa atılmışlardı. Şimdi de faşist bir sendikanın yönetiminde iş akitleri feshedilmektedir. GERÇEK Kayseri muhabiri, işten atılan bir postabaşı işçiyle konuştu:

GERÇEK: İsminizi söyler misiniz?

CEVAP: İsmim Mehmet Karakaya.

GERÇEK: Kaç yıldır çalışıyorsunuz?

CEVAP: 11 yıldır Asya Makine Sanayii Fabrikasında postabaşı olarak çalışıyorum.

GERÇEK: İşten atılmanızın sebepleri nelerdir?

CEVAP: Ben işçiler arasında sendika faaliyeti yaptığım iddiasıyle işten atıldım. Kayseri'de faşistler bir yürüyüş düzenlediler. Fabrikadan oraya gitmemizi istediler, ben gitmeyince işten attılar.

GERÇEK: Sizden önce de birkaç kişi işten atılmıştı, onların işten atılış nedeni neydi?

CEVAP: Benden önce yine arkadaşlar işten çıkarıldı. Onların da suçu işçiler arasında birlik ve dayanışma sağlamaya çalışmalarıydı.

GERÇEK: İşyerinizde hangi sendika örgütlüdür?

CEVAP: İşyerimizde örgütlü bulunan sendika Türk - İş'e bağlı Türk - Metal Sendikasıdır.

GERÇEK: Sendika işten atılmanıza müdahale etmedi mi?

CEVAP:: Sendika bizim iş akdimizin feshedilmesine göz yumdu. Bize patronlar gibi davrandı. Sendikaya bu durumun çözümü için gittiğimizde, sendikanın özel avukatı olduğu halde, paralı avukat tutmamızı söylediler.

GERÇEK: Tazminatınızı almak için gittiğinizde ne gibi zorluk çıkardılar?

CEVAP: Tazminat almak için iş yerimize gittiğimde bir yığın engel çıkarttılar. Sanki paraları yokmuş gibi tazminatı parça parça ödemek istediler. TSİP Kayseri örgütündeki arkadaşların yardımıyla ben bütün yasal yolları deneyerek tazminatımı aldım. Ama diğer arkadaşlar tazminatlarını alamadılar. Yine TSİP'li arkadaşlar bunun için gerekli yardımı yapmaktadırlar.

GERÇEK: Fabrikanızda iş kazaları olur mu?

CEVAP: Fabrikamızda mütemadiyen iş kazaları oluyor. Bir çok arkadaş preste çalışırken ellerini kestirdiler. Hiç bir güvenlik önlemi alınmadığı için kazalar daha da yoğunlaşmaktadır.

GERÇEK: Şimdi bir iş bulabildiniz mi?

CEVAP: Şimdi boş geziyorum. Hiç bir işe giremedim. Girsek bile girdiğimiz iş yerine eski patronlar ismimizi vererek yeniden işten çıkarttırıyorlar.

Yine fabrikada çalışan işçilerden Erol Parlak, Ahmet Ezgintürk, Murtaza Analay, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne gittikleri için işten çıkarılmışlardır. Bu arkadaşlar en az bir yıllık iş akitleri olduğu halde bir haktan faydalanamamışlar ve hâlâ mahkemededirler.

Şimdi fabrikada sarı sendikayı devirmek için mücadele eden işçiler işten atılma tehdidiyle karşı karşıya olup, patron ülkü ocaklıları belgelerle işe alarak ordaki işçiler üzerine saldırtmaktadır.

Ama sicilli «Asya Makine» patronlarından bir gün hesap sorulacak, bu iş mahşer mahkemesine kalmayacaktır.

Diyarbakır Sümerbank İplik Fabrikasında...

Bu işyerinde işçiler siyasi çevrelerle işverene hizmet eden sarı sendikaya üye olmaya zorlanıldıklarını ama satılık sendika yöneticilerine karşı kararlı bir mücadele sonunda emekten yana bir sendika yönetimi oluşturuyorlar. Öz - Teksif Merkez Şube kuruluyor ve kongresini yapıyor.

Bunun üzerine işveren ve onun işbirlikçisi eski sendika yöneticileri işçiler arasında ikilik çıkarma, hemşehrilik oyunları, işe son verme tehditleri, tek tek işçilere saldırılar düzenleme, sendika çalışmalarını engelleme gibi türlü baskı uygulamalarını alabildiğine arttırıyor. Bir işçinin işine kongrenin ertesi günü son veriliyor. Bir başkası dövülüyor, sonra da cezalandırılıp üç günlük yevmiyesi kesiliyor. Fabrikanın sosyal hizmetler şefi 29 Mayıs günü aynı işçiyi bir ikinci defa hırpalayıp hastanelik ediyor.

Sümerbank İplik Fabrikası işçilerinin yeni kurdukları ÖZ - TEKSİF Sendikası Merkez Şubesi bu olaylar üzerine bir bildiri yayımlamıştır. Bildiride bu tür baskıların İkinci MC iktidarından bu yana hâlâ yoğun biçimde sürüp gittiği, bugünkü hükümetin de bütün bu olanlardan haberi olduğu halde kayıtsız kaldığı belirtilmektedir. Bildiri şöyle sona ermektedir:

«Burjuvazinin bu tür saldırı ve işçi sınıfı hareketini peşine takma çabalarını engellemenin yolu, işçi sınıfının bilinçli olarak sürdüreceği mücadele birliğinden geçer. Ve, işçi sınıfımız kararlı, bilinçli mücadelesiyle burjuvazinin tüm oyunlarını boşa çıkararak, yeni bir toplum kurmaya yetenekli biricik güç olduğunu dostuna ve düşmanına gösterecektir.

Kahrolsun faşizm!..

Burjuvazinin baskı ve oyunlarını birliğimizle yıkacağız!..

Yaşasın işçi sınıfının mücadele birliği!..

Yaşasın İplik Fabrikası işçilerinin kararlı mücadelesi!..»

İŞÇİ-EMEKÇİ DÜŞMANI BELEDİYE BAŞKANI

Yer: Buca'nın Şirinyer semtine bağlı Gediz Mahallesi
Yıkım Tarihi: 17.5.1978
Yıkılan Ev Sayısı: 30 - 35 ev
Muhtar: Süleyman ÇAKIR

Gediz Mahallesi'nde beş altı tepeye dağılmış gecekondu evleri. Şimdi her tepede yıkılmış ev kalıntıları var.

Muhtar Süleyman Çakır gecekondu arsalarının hazinenin olduğunu söyledi ve devam etti: «Yıkım aniden oldu. Sadece kadınlar ve çocuklar vardı. Erkekler işte idiler. Ama herkes olsaydı burda mutlaka kan dökülecekti. Ben yıkıma yetiştim ama önleyemedim. Dozerin önüne yattım, engellediler. Buca Belediye Başkanı Işılay Saygın yaptı bunu. Belediyeye gittiğimizde bize nerden geldiğimizi soruyorlar. Biz de söylüyoruz. O zaman «Tamam, kanunsuzlar mahallesinden geldiniz» diyorlar. Hatta Belediye Başkanı Saygın da aynı şeyi söylüyor. Ama direneceğiz, sonunda da kazanan biz olacağız. Sonra, gecekonduların sokağı, numarası verilmiş. Evlerden ev vergisi bile alıyorlar. Ama buna rağmen yıktılar. İşte bunu anlayamadık.»

Evi yıkılan işçiler aynı zamanda Buca'daki işyerlerinden atılıyorlar. Bunlardan birisi Salih Aksu. Buca Gökbel Kereste Ticarethanesinde çalışıyordu. Şimdi dışarıda kalmış ailesiyle birlikte. İş aradığını söylüyordu.

Sözü muhtar aldı: «Sonra bir derdimiz bu değil. Suları tahlil ettirdik. Suda nitrit olduğuna dair tahlil raporu aldık. Çocuklar sulardan hastalandı. Bir çocuğun dili delindi. Tahlil raporunu Hürriyet Gazetesi muhabiri aldı. Ondan da Buca Belediye Başkanı satın aldı. Bize de tahlil raporu kayboldu dediler.»

Muhtar üzgündü ama, kararlıydı. Son olarak şunları söyledi: «Şimdi daha iyi öğrendik bazı şeyleri. Hayat, insana çok şeyler öğretiyor. İşçi ve Emekçi düşmanlarını da.»

Kendilerine başarılar dileyerek ayrıldık.

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 12 HAZİRAN 1978